

MY SOUL IS THIRSTY

MANO SIELA TREČI

Šis Evangelijos traktas buvo išverstas kompiuteriu. Jei galite pataisyti ar patobulinti kalbą, susisiekite su biuru adresu info@angp.co.za

"Kaip elnias ilgisi vėsiaus vandens srauto, taip aš ilgiuosi tavęs, Dieve. Aš trokštu tavęs, gyvojo Dievo". (Psalmės 42: 1,2).

Šie psalmininko žodžiai tinka kiekvienam žmogui. Dievas mus sukūrė - dvasią, sielą ir kūnas. Lygiai taip pat, kaip mūsų kūnas alksta maisto ir gėrimų, taip mūsų siela ištroškusi Dievo, gyvojo Dievo. Jei nemaitinsime savo kūno ir neduosime jam ko nors išgerti, numirsime arba, jei duosime netinkamą maistą ar gėrimą, susirgsime. Tas pats pasakytina ir apie mūsų sielą, nes „žmogus negali gyventi vien iš duonos, bet jam reikia kiekvieno Dievo pasakyto žodžio". (Mato 4: 4). „Aš esu gyvenimo duona“, - jį

pasakė Jėzus. "Tas, kuris ateina pas mane, niekada nebus. Alkanas; kas tiki manimi, niekada nebus ištroškęs. Nes duona, kurią duoda Dievas, yra tas, kuris nusileidžia iš dangaus ir suteikia gyvybę pasauliui". (Jono 6: 33,35). "Aš sakau jums tiesą: kas tiki, turi amžinąjį gyvenimą. Aš esu gyvenimo duona. Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Jei kas valgo šią duoną, jis gyvens per amžius". (Jono 6: 47,48,51).

Jėzus pasakė samarietei, kad jei ji tik žinotų, ką Dievas duoda, ji jo paprašytų, o jis duos jai gyvybę teikiančio vandens atsigerti. Jis taip pat jai pasakė, kad kas geria vandenį, kurį duoda, jis niekada nebetroš. Vanduo, kurį Jis duoda, taps joje šaltiniu, kuris aprūpins ją gyvybę teikiančiu vandeniu ir suteiks jai amžinąjį gyvenimą. (Jono 4: 10-14).

Jėzus, Dievo žodis, tapęs žmogumi ir gyvenęs tarp mūsų, yra vienintelė patenkanti gyva duona ir vienintelis duodantis gyvą vandenį, kad numalšintų mūsų sielos troškulį. Niekas kitas šiame pasaulyje negali suteikti amžino gyvenimo ir mus patenkinti. Nei pinigai, nei malonumas, nei moterys, nei vyrai, šlovė, garbė, gėrimai, šokiai, tabakas, narkotikai ar dar kas nors negali patenkinti mūsų nemirtingos sielos troškulio. Turtuolis, apie kurį kalbėjo Jėzus, turėjo visus šiuos dalykus, tačiau, kai jis pagaliau pateko į pragarą, kentėjo amžiną troškulį ir norėjo, kad Lozorius panardintų pirštą į vandenį ir uždėtų jį ant degančio liežuvio, nes jį kankina liepsnos. amžinas pragaras - bet Lozorius negalėjo jam padėti. (Luko 16: 19-31).

O, mano drauge, nustok bandyti pamaitinti savo sielą tuščiais šio pasaulio dalykais. Jie tave apgaudinėja. Jie apsimeta, kad tave tenkina ir palieka alkani ir ištroškę kaip niekad.

Tai bus "kaip išbadėjęs žmogus, kuris sapnuoja, kad valgo, ir pabunda alkanas. Arba kaip žmogus, mirštantis nuo

troškulio, kuris svajoja, kad geria, ir atsibunda su sausa gerkle". (Izaijo 29: 8). Jei nepamaitinsi savo sielos gyvenimo duona ir neduos jai gyvybės vandens, ji mirs. Nuodėmės malonumas nėra maistas sielai. Dievas mus sukūrė ir padarė žmogų gyva siela. Tik Dievas gali patenkinti mūsų sielos ilgesį ir troškulį. Mūsų siela šaukiasi Dievo, gyvojo Dievo, kad būtų patenkinta. Jei neleisime sielai rasti pasitenkinimo, mirsime ir kentėsime amžiną troškulį ir alkį niekada nemirštančiose pragaro liepsnose.

Jėzus nusileido iš dangaus, kad pamaitintų mūsų sielą gyva duona, o ištroškusias sielas patenkintų gyvuoju vandeniu. Lygiai taip pat, kaip valgote natūralią duoną ir imate į savo kūną, paimkite Jėzų į savo širdį ir gerkite Šventąją Dvasią, kurią Jėzus pasiuntė į šį pasaulį, kad taptų jūsų gyvenimo šaltiniu, kad apšviestų ir sustiprintų jus bei ves jus į visą tiesą.

Jėzus pasakė: "Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, turi amžinąjį gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutinę dieną. Nes mano kūnas yra tikras maistas, mano kraujas yra tikras gėrimas. Kas valgo mano kūną ir geria Mano kraują gyvena manyje, o aš gyvenu jame. Tai yra duona, nužengusi iš dangaus. Tas, kuris valgo šią duoną, gyvens per amžius". (Jono 6: 54-58). Priimkite Jėzų, Dievo dovaną dabar, tą, kuris visiškai patenkina mūsų sielos alkį.

Pirmas žingsnis į dangų

Dievas davė mums patikimą kelią, vedantį į dangų. Turime eiti keliu, kurį Dievas mums numatė. Kopėčios, vedančios į dangų, turi daug laiptelių.

Pirmas žingsnis Dievo link yra „atgaila iš nuodėmės“. Jonas Krikštytojas mokė ir tarė: "Atsisukite nuo savo nuodėmių, nes dangaus karalystė arti!" (Mato 3: 1-2). Apaštalai liepė žmonėms atgailauti. Petras sakė: „Kiekvienas iš jūsų turi nusigręžti nuo savo nuodėmių ir būti pakrikštytas Jėzaus

Kristaus vardu, kad jūsų nuodėmės būtų atleistos". (Apd 2, 38). "Atgailauk dėl šio pikto savo širdyje ir melskis Viešpačiui, kad Jis tau atleistų". „Dievas nepastebėjo tų laikų, kai žmonės Jo nepažinojo, tačiau dabar Jis liepia jiems visiems nusigręžti nuo jų piktų kelių". (Apd 3, 19; 8, 22; 17, 30). Į užpakalio bažnyčias Jėzus, bažnyčios vadovas, tarė: "Pagalvok, kiek toli nukritai! Dabar nusigręžk nuo savo nuodėmių! Jei to nepadarysi, aš netrukus ateisiu pas tave ir kovosiu prieš tave su išėinančiu kardu. Tie, kuriuos myliu, priekaištauja ir drausmina, todėl būk nuoširdus ir atgailauk". (Apreiškimo 2: 5,16). Atgaila reiškia atsukti nugarą savo senam gyvenimui ir atsigręžti sekti Jėzumi bei vykdyti Dievo valią. (Apd 11:21; 14:15). Atgaila rūpi visiems nusidėjėliams ir netikintiesiems, taip pat visiems, kurie yra krikščionys tik vardan, gyvena nuodėmėje ir yra dvasiškai mirę. Leisk jiems atgailauti už savo nuodėmes.

Dėl atgailos žmogus nusišuka nuo nuodėmės, atsisako stabų, burtų, girtuoklystės, seksualinio amoralumo, vagystės, melo ir piktos praktikos. - Nusigręžk nuo viso pikto, kurį darai, ir neleisk, kad tavo nuodėmė sunaikintų tave. (Ezechielis 18.30-32).

Atgaila yra visiško išganyto vartai. (Mato 3: 2; Apd 2, 37,38).

Atgaila yra tikras liūdesys už padarytas nuodėmes. (Mato 26:75; 2 Korintiečiams 7:10).

Atgaila yra nukreipimas nuo nuodėmės. (Luko 15: 18).

Atgaila yra savo nuodėmės išpažinimas ir jos neslėpimas. (1 Jono 1: 9; Patarlių 28:13).

Atgaila reiškia visišką pasidavimą Dievui. (Luko 9:62).

Atgaila reiškia sutvarkyti tai, ką padarei neteisingai. (Luko 19: 8).

Šventoji Dvasia įsitikina nuodėme ir padeda mums atgailauti. (Jono 16: 8).

Kai kurie atgailavo

Karalius Dovydas atgailavo ir jam buvo atleista. (Psalmės 51: .1-12). Danielius atgailavo dėl savo tautos ir Dievas jį išgirdo. (Danieliaus 9: 3-19). Karalius ir Ninevės gyventojai atgailavo ir visas miestas buvo išgelbėtas. (Jonos 3: 5-10). Prarastas sūnus atgailavo, o tėvas jį sutiko. (Luko 15:21). Apaštalas Petras atgailavo ir jam buvo atleista. (Mato 26:75). Saulius atgailavo ir tapo galingu apaštalu Pauliumi. (Apd 9, 1-22).

Klaidinga atgaila

Kai kurie žmonės atgailauja, bet jų atgaila nėra tikra. Adomas kaltino Ievą, o Ieva - gyvatę dėl jų nuodėmių. Karalius faraonas atgailavo norėdamas išvengti Dievo teismo, tačiau jo atgaila nebuvo tikra. (Išėjimo 9:27; 10:16). Pranašas Balaamas atgailavo, bet tęsė neteisingą kelią. (Skaičiai 22.34). Karalius Saulius atgailavo, bet norėjo būti pagerbtas tuo pačiu metu ir neparodė tikro liūdesio dėl savo nuodėmės. (1 Samuelio 15:30). Judas Iskariotas atgailavo melagingai, jis išpažino veidmainiškiems kunigams savo nuodėmę, užuot ėjęs pas Jėzų, kurį išdavė. (Mato 27.3,4).

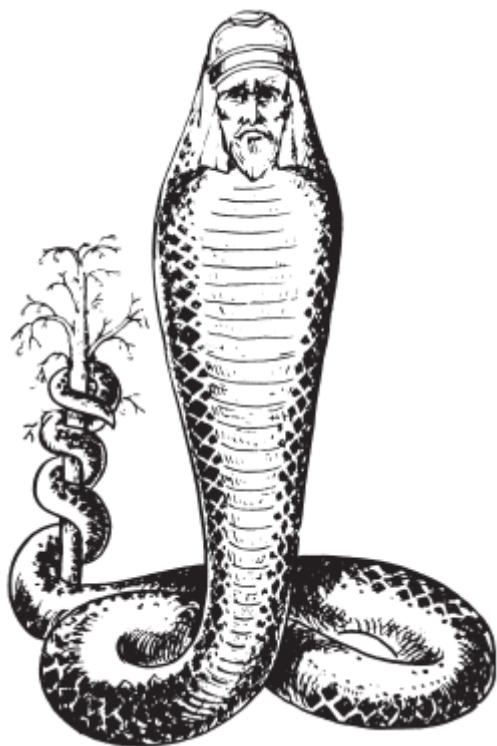
Turime atgailauti ir išpažinti savo nuodėmes tam, prieš kurį nusidėjome. Prarastas sūnus parodė tikrą atgailą. Jis atsikėlė, palikęs kiaules ir savo šeimaininką, nuėjo tiesiai pas savo tėvą ir tarė: "Tėve, aš nusidėjau Dievui ir prieš tave. Aš nebetinku būti vadinamas tavo sūnumi". (Luko 15: 11-24). Jis nekaltino nieko kito, tik save, bet tikėjo tėvo gerumu ir meile.

Tikra atgaila

Tikrą atgailą žino jos vaisiai ir darbai. Tikėjimo vaisiai ir darbai parodo save, kai nusidėjėlis tikrai palieka savo nuodėmes ir parodo tikrą liūdesį dėl savo nuodėmingų būdų. Vagis, jei įmanoma, gražins teisėtam savininkui tai, ką pavogė. Girtuoklis atsisakys savo alaus ir brendžio. Tas, kuris pasitikėjo stabais ir raganavimais, degins savo stabus ir kerus. Neištikimas vyras ar žmona atkurs teisingus santykius savo namuose ir paliks visus nuodėmingus santykius. Vyriausiasis mokesčių rinkėjas Zachiejus priėmė Jėzų savo namuose ir pasakė: "Klausykite, pone! Aš atiduosiu pusę savo daiktų vargšams, o jei ką nors apgavau, sumokėsiu jam keturis kartus daugiau". (Luko 19: 8).

Rašytojas žino apie šimtus nusidėjėlių, kurie, atgailavę Dievui, gražino teisėtam savininkui įvairius vogtus ar neteisėtai įgytus daiktus. Buvo atsisakyta pinigų, drabužių, baldų, įrankių, avių, vištų, jaučių, peilių, atsisakyta tabako, kortelių, kerų ir vaistų, kauliukų, raganos kaulų, revolverių ir kt. Daugelis paprašė atleidimo tų, kuriems jie skriaudė, ir rado ramybę. Taip elgdamiesi daugelis gražintų vogtų daiktų savininkų taip pat rado atgailą ir išganymą.

Nedelskite, dabar atsiklaupkite ir išlieti savo širdį atgailaudami Dievui. Pagal pažadą Jis atleis tavo nuodėmes ir suteiks tau ramybę bei amžiną gyvenimą.

Veidmainystė yra klaidinga religija, palaikanti išorinę mūsų religijos formą, tačiau atmetanti tikrąją jos galią. Veidmainis yra asmuo, kuris apsimeta tuo, kuo nėra, kuris iškelia melagingą frontą. (2 Timotiejui 3: 5; Mato 23: 13,14). Jis apsimeta šventu žmogumi, bet gyvena slaptoje nuodėmėje. Jis daro gerus dalykus, kad būtų matomas žmonių ir sulauktų žmogaus pagyrų. Jis užsideda religijos apsiaustą, kad pridengtų savo daugybę nuodėmių. Jėzus veidmainius palygino su baltais kapais, kurie lauke yra švarūs ir balti, bet viduje supuvę. Veidmainiui labiau rūpi išorinė grynumo išvaizda nei vidinis grynumas. Veidmainis meldžia Dievą tik vargo, ligos ir pavojaus metu arba kai jo reikia, tačiau kai Dievas padėjo jam išgyventi bėdą, jis nemyli Dievo ir nemeta laiko su Dievu maldoje. Jis yra panašus į faraoną, kuris išpažino savo ir savo tautos nuodėmę, kai marai užklupo Egiptą ir paprašė Mozės melstis, tačiau kai tik

marai baigėsi, jis ir jo žmonės užgrūdino širdį. (Išėjimo 9: 27-34; 10: 16-20). Veidmainis griežtai teisia ir kritikuoja kitus dėl nedidelių trūkumų, o pats yra kaltas dėl kur kas didesnių trūkumų. Jis greitai aptinka arba mato dėmę brolio akyje, tačiau savo lentos nemato. (Mato 7: 5). Jis labai mėgsta išorines bažnyčios apeigas ir tradicijų laikymąsi, tačiau nemėgsta dvasinio Dievo garbinimo. (Mato 15: 2,7,8,9). Veidmainis mėgsta viešai melstis ilgas maldas, tačiau namuose neturi kontakto su Dievu.

Veidmainystės nuodėmę labai sunku išgydyti, nes ji labai sumaniai slepiasi po įvairiais religinės veiklos apsiaustais. Tai taip pat verčia neapykantą ir pagonis nekęsti krikščioniškos religijos. Dievas nekenčia veidmainystės visa širdimi. Pranašas Izaijas sako: "Dievo nuosprendis yra tarsi ugnis, deganti per amžius. Ar kas nors iš mūsų gali išgyventi tokią ugnį? Galite išgyventi, jei sakote ir darote tai, kas teisinga. Nenaudokite savo jėgos apgaudinėdami vargšus, ir nepriimkite kyšių. Negalima prisijungti prie tų, kurie planuoja įvykdyti žmogžudystę ar daryti kitus blogus dalykus". (Izaijo 33: 14,15). "Ir kiekvieno žmogaus darbo kokybė bus matoma, kai tai atskleis Kristaus diena. Mat tą dieną ugnis atskleis kiekvieno darbą, ugnis jį išbandys ir parodys tikrąją jo kokybę." (1 Korintiečiams 3:13). Jėzus pasakė: "Saugokitės fariziejų mielių - turiu omenyje jų veidmainystę. Viskas bus uždengta, ir bus atskleista." (Luko 12: 1b, 2). Visas Mato 23 skyrius buvo parašytas tam, kad įspėtų mus apie veidmainystės nuodėmę. Jėzus peikė ir perspėjo Rašto žinovus ir fariziejus dėl jų veidmainystės. Jis pavadino juos gyvatėmis ir gyvačių sūnumis ir tarė: "Kaip baisu jums, Įstatymo mokytojai ir fariziejai! Veidmainiai! Jūs išvalote savo taurės ir lėkštės išorę, o vidus yra pilnas to, ką gavote smurtu ir savanaudiškumas. Akklasis fariziejus! Pirmiausia nuvalykite tai, kas yra puodelio viduje, tada ir jo išorė bus švari!" "Kaip baisu jums įstatymo dėstytojai ir fariziejai!

Jūs veidmainiai! Jūs esate tarsi balinti kapai, kurie iš išorės atrodo dailūs, bet viduje yra pilni kaulų ir pūvančių lavonų. Lygiai taip pat ir išorėje jūs pasirodote gera visiems, bet viduje esi kupina veidmainystės ir nuodėmių". (Mato 23: 25-28)

Paskutinėmis dienomis žmonės nususks nuo tiesos ir laikysis melagingų dvasių bei demonų mokymų, kuriuos skleidžia apgaulingi melagiai, kurių sąžinė yra mirusi, tarsi sudeginta karšta geležimi. "(1 Timotiejui 4: 1-2 Jie neišvengs pragaro prakeikimo.

Išlaisvinimas

Kaip mus išgelbėti nuo šio mirtino veidmainystės nuodo? Pirmas dalykas yra leisti Dievui per savo dvasią ir žodį mus įtikinti, kur veidmainystės dvasia galėjo mus užvaldyti. Tikra atgaila ir visiškas prisipažinimas prieš Dievą, o kur reikia ir prieš žmogų, yra išlaisvinimo iš šios didelės ir giliai įsišaknijusios nuodėmės pradžia. Turime visiškai suvokti, kad viską matanti Dievo akis gali pamatyti kiekvieną nuodėmę. Mes galime pasislėpti nuo kitų akių ir apgaudinėti save, bet niekada negalime apgaudinėti Dievo. Jis žino širdies mintis ir ketinimus, o ausis gali išgirsti tai, kas kalbama slaptai. Turime prisiminti, kad kiekviena mūsų mintis yra žinoma danguje. Mes negalime pasislėpti nuo Dievo akies. - Kas bus pridengta, bus atskleista ir bus paskelbta kiekviena paslaptis. (Luko 12: 2.) Veidmainio viltis pražus, nes veidmainis nestovės prieš Jį. Kokia veidmainio viltis, kai Dievas atima jo sielą? Ar Dievas išgirs jo šauksmą, kai ištiks bėda? Dievo aukos yra nuolanki dvasia. "Mano auka yra nuolanki dvasia, o Dieve. Neatsisakysi nuolankios ir atgailaujančios širdies". (Psalmės 51: 17). Todėl jūs galite rasti išgelbėjimą per nuolankią atgailą ir prisipažinimą Dievui ir iš veidmainystės gyvenimo pereiti gyventi tikrą krikščionišką gyvenimą, kuriame matomi atgailos ir Dvasios vaisiai.

Nebūk šikšnosparnis

Šikšnosparnis atrodo kaip paukštis, tačiau jis nėra paukštis. Tai atrodo kaip pelė, bet tai nėra pelė. Tai nėra nei paukštis, nei pelė. Jai labiau patinka tamsa nei šviesa. Tai daugelio vadinamųjų krikščionių, kurie eina į sekmadienių bažnyčią, nuotrauką, o likusią savaitės dalį jie gyvena nuodėmės gyvenimą. Vieną dieną jie apsimeta krikščionimis, kitą dieną jie yra tarsi pasaulio nusidėjėliai ir netikintys. Atrodo, kad jie yra krikščionys, bet širdyje vis tiek laikosi senų pagonių stabų, sutaria su velniu, kuris yra šio pasaulio dievas, ir daro visokias nuodėmes. Jie bando tarnauti Dievui ir šėtonui. Jie panašūs į šikšnosparnį, nei vienas, nei kitas dalykas, ir tamsą jiems labiau patinka nei šviesa. Nebūk šikšnosparnis. Būk krikščionis. - Norėčiau, kad būtum vienas ar kitas. Dievas pasakė: "Bet kadangi jūs esate drungnas - nei karštas, nei šaltas, aš jus išspjasiu iš savo burnos". (Apreiškimo 3: 15,16).

Šis Evangelijos traktas buvo išverstas kompiuteriu. Jei galite pataisyti ar patobulinti kalbą, susisieki su biuru adresu info@angp.co.za

Jei radote išgelbėjimą Kristuje arba esate kitaip palaimintas per mūsų evangelijos literatūrą, praneškite mums. Norėtume padėkoti Dievui kartu su jumis ir prisiminti jus toliau maldose. Norėdami gauti nemokamos

Evangelijos literatūros, knygų ir santraukų daugiau nei 540 kalbų, susisiekite su mumis:

ŽMOGAUS ŠIRDIS

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)